

Hindu Organ

VOL 6. } JAFFNA, WEDNESDAY } கலியுகமூல சகசுகா } NO 2.
 காம்புத்தகம். } SEPTEMBER 5, 1894 } அகசு, செப்டம்பர் 5, } இலக் 2.

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகைந்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

வினாம்பரம்.

வண்ணாரப்பண்ணை மேற்கு குடி. க. வேலாயுதர் கைம் பெண் குத்தியினை உருவாக்கக் குடும்ப நலனபேதமாக வந்தபுகினை அவரேபட்ட உறுதியினை மாறியாதென்று சான்றம் பிறப்பிக்கும் படாதென்பதை இத்தரந் சவருக்குமறிவிக்கிறேன்

மீதியெவராவது ஏதும் சான்றம் பிறப்பிக்கால் அகர்ளுக்கு விரோதமாக கட்டளைச் சட்டப்பிரகாரம் வறகுருகடத்தப்படும்.

உயமூ } இவ்வணம்
 அகர்மூ } வி. சகசையா
 கடுவ. } வண்-மேற்கு

I. V. Ramupillai of Mallakam, Jaffna, now residing at Taiping, Straits Settlements, do hereby revoke the power of Attorney granted by me in favour of my brother V. Sangarapillai of Mallakam. All transactions hereafter carried on by the said V. Sangarapillai on my behalf and by virtue of the said power of Attorney will not be binding on me.

Taiping
 11th July 1894. V. Ramupillai.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI

Testamentary } No 620
 Jurisdiction }
 Class I.

In the matter of the Estate of the late Kanthasuddiar Velupillai of Valvedditurai

Deceased.

Sivakamippillai widow of Velupillai of Valvedditurai

Petitioner.

Vs.

1. Kantakkuddiar Ponnampalam and
2. Kantakkuddiar Kathirippillai both of Valvedditurai

Respondents.

This matter of the Petition of Sivakamippillai widow of Velupillai of Valvedditurai praying for letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Kantakkuddiar Velupillai coming on for disposal before E. J. de Livera Esquire, District Judge, on the 14th day of August 1894 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 14th day of August 1894 having been read, it is declared that the Petitioner is the widow of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to her unless the Respondent or any other person shall on or before the 10th day of September 1894 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary

Signed this 14th day of August 1894.
 E. J. de Livera.
 District Judge.

SEALED Tenders (in duplicate), marked on the envelopes "Tender for provisioning Hospitals," will be received by the Hon. the Colonial Secretary at his Office up to 12 o'clock noon on Monday, September 17, 1894, from persons willing to contract for supplies for the use of the Government Civil and District Hospitals throughout the Island, for one year commencing from January 1 1895.

SEALED Tenders (in duplicate), marked on the envelopes "Tender for removing Night Soil," will be received by the Hon. the Colonial Secretary at his Office up to 12 o'clock noon on Monday, September 17, 1894, from persons willing to contract for the removal of the night soil of the General Hospital, Colombo, twice a day (including the De Soysa Lying-in Home) and the washing of the Dissecting Room of the Medical College, commencing from January 1 to December 31, 1895, in covered iron vessels in a properly constructed cart, to the Municipal depot within hours

fixed by the Council. The contractor should provide his own coolies.

SEALED Tenders (in duplicate), marked on the envelopes "Tender for provisioning hospitals," will be received by the Hon. the Colonial Secretary at his Office up to 12 noon on Monday, September 17, 1894, from persons willing to contract for supplying raw provisions to the under-mentioned Government Civil Hospitals and Asylums in Colombo for one year commencing from January 1, 1895:—

	Security if in Cash.
Lunatic Asylum, Jawatta, including House of Observation, Borella	Rs. 2,000
General Hospital, including the De Soysa Lying in Hospital and Nursing Establishment and Branch Hospital, Borella	1,500
Smallpox Hospital, Kanatta; Infectious Hospital, Urugudawatta; Cholera Hospital, Kanatta; and Chickenpox Hospital, Borella	500
Leper Asylum, Hendala	1,000
Planters' Seamen's, Authonisz, and Passengers' Wards	250

SEALED Tenders (in duplicate), marked on the envelopes "Tender for supplying Calves for Vaccination," will be received by the Hon. the Colonial Secretary at his Office up to 12 noon on Monday, September 17, 1894, from persons willing to contract for the supply of six calves, more or less, as may be required every month from January 1 to December 31, 1895.

For further particulars, with regard to the above notices vide Government Gazette of 24 August 1894.

Signed.
 J. D. MACDONALD M. D.
 For. P. C. M. O. and I. G. H.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY SEPTEMBER 5, 1894.

THE JAFFNA F. I. V. S. HOSPITAL.

The Nineteenth report of this Institution has been published, and, for sending a copy of it, we tender our thanks to the Hon. Secretary There was a time, during the present regime when no report on the working of the Hospital was published for a period of twenty year. The publication of annual reports regularly now for the last four or five years, is a sign of some improvement in the management of the Institution, and we hope that the more important reforms which we have long urged on the attention of the Committee will also be soon carried out.

We learn from the report that the number of new admissions during the year 1893 was 1850. The number remaining on 31st December 1892 was 67; this gives a total of 1917 treated during the year, as compared with 1447 in the year 1892, and 1258 in 1891. The daily average was 72.85 (paupers 38.44 and 34.41 self-supporting patient) as compared with a daily average of 58 in 1892 and 55 in 1891. The greatest number on any one day was 101. Of the number treated 1809 were discharged and 61 died, giving a death rate of 3.18, per cent. The average stay of those who died was 16.88, of those discharged 13.54.

The committee of management was composed of the following gentlemen, Viz:— W. C. Twynam Esq. C. M. G. Chairman Ex. officio; B. Constantine Esq. Police Magistrate Ex. officio; C. Strantenbergh Esq. A. Sinnatamby Esq. J. N. Chandrasakhra Esq. S. A. Allegakoen Esq. M. Tampapillai Modr. S. C. Olegasagrem Esq. E. Abdulcader Lobbe Esq. H. S. Murruges Modr. N. S. Subramen Esq. A. I. Irekunata Modr. T. M. Tampu Esq. C. Coomariah Esq. A. Kanagasabhai Esq. M. Vaitilingam Esq. S. Bastiampillai Modr. G. A. Van Houten Esq. Secretary and Treasurer.

On the constitution of the Committee depends the success of the Institution. It is, therefore, necessary, as we have times without number pointed out, that two or three leading Govern-

ment officials independent of the Government Agent, and a few more really independent unofficial members, should be added to the Committee, as it had been constituted in the time of Messrs Dyke and Russel.

There were during the year under review 423 subscribers to the Society, the highest amount of monthly subscription being Rs 30 paid by Mr. Twynam, the Government Agent, and the lowest, 6 cents, by more than one subscriber. The total amount of subscription recovered during the year was Rs 2443-22 The total receipts of the Society in 1893 was Rs. 15,704, including the Government grant of Rs. 8000, and the expenditure was Rs 13,909, of which the cost of establishment was Rs 6,340-92. Including the balance on the 31st December 1892 which was Rs 2049-88 the balance on the 31st of December 1893 to the credit of the Institution was, therefore, Rs 4,743.

Messrs Subramen, Abdulcader Lebbe and Murruges Mudaliyar, certify that the accounts of the Society were examined and found correct by them. This is an important and new feature of the report under notice. But it would have been well if the auditors were some members independent of the Chairman of the Committee, or, better still, if they were some outsiders on whom the public can have full confidence. We have personally the highest respect for those gentlemen, but it is an anomaly to have the accounts of the Society audited by three subordinate clerks of its chief executive officer.

THE REPORT OF THE WESLEYAN MISSION, JAFFNA DISTRICT, FOR 1893.

A copy of this publication has been put into our hands, by a gentleman who is astonished at the exaggerations and misrepresentations which the report contains, although it is said in its preface that "this is a book of facts." He is perhaps unaware that the report is intended for home consumption, as is candidly avowed in the very same preface. "We feel sure," says the writer of the report "the general narrative will evoke the hearty interest of our friends and supporters in England." In order to keep up the interest of friends and supporters at home, the Missionaries are under the necessity of giving a *couleur de rose* appearance to all incidents connected with the Mission here. We are not, therefore, surprised at the undue optimistic tone that pervades the report.

But we are tempted to make one quotation from the report in question as some of the statements contained in it are so palpably false that they should be publicly exposed. The paragraph is as follows:—

Opposition schools still continue to annoy us. Their existence is due partly to revival of religious feeling on the part of Sivites, but more to a desire to secure some share in the grants given by Government. Years ago when our work was rapidly extending we were compelled to engage the services of heathen teachers. In this way through us they gained a living. Now that their services are discontinued and we refuse to appoint any but Christian teachers, they seek to gain a living direct from the Government by starting opposition schools. We see no sign of a diminution of this trouble at present but we are holding our own and are more than content with the results of our policy though it has lowered our numbers somewhat. The increase in the number of children this year may be a sign that the tide is turning; if so, we shall rejoice greatly.

The italics are ours. We leave our readers to say if it is true that none but Christians are teachers in the schools of the Wesleyan Mission here. It is a fact well-known throughout Jaffna that, leaving aside other schools, there are half-a-dozen Sivite, or, to put it as our

இப்பொழுது புத்தகங்கள் கண்டெடுத்த எழையை யொத்த ஆணைகளைத் தரவேண்டியிருக்கிறது. மதிப்பு குறைந்த மனமேட்டை அடங்காத தீர்மானத்தை ய்தார்கள். இவ்வூழ் பிரபுக்கள் கொடுக்க உடன்பட்ட பொருட்டுகளைவைத்து சிறிது சிறிதாகவேனும் கொடுத்தல்வேக வேண்டாமாம்.

**வைககைவைத்துத்தவிரை
வைசுசித்தாந்தசமயம்.**

இ-ம் புத்தகத்து 30-ம் பக்கத்தொடர்.

சுரு. வைககைவைத்துத்தவிரை வைசுசித்தாந்தசமயம் பற்றி யுள்ள செய்தி யைப்பற்றி; பிரச்சாரம் பூரிக்காதவர்கள் செய்து வருகிற மக்கு யான்மேல் அப்பிரச்சாரம் ஆகக் காங்குப் புரணை களிவே பெரியோர்கள் செய்தார் பூரித்தார் என்று பலதரம் பட்ட வழியிலே உணர்ந்த தினை ந பல மொழி களைக் கண்டே தாம் தினைத்தபடி பிரதிட்டா பூசாதினாலே யேவெறு இடம் பெறாமையினாலே! தமது புத்தகத்தை ஆறும் பிரிவில் அகப்பட்டுப்பற்றி நென்னும் அங்ககாரம் மகாரங்கள் கட்டப்பட்ட மகாரங்கள் ஆனந்த வணமாய் அருட்கண்கை யமுதா கிங்குச் சமீபித்ததாய், அங்க கார மகாரமற்ற பெரியோர் சிவன் முத்தர் ரேதிராட்டிப் பிரமணம் முறையி ஏவ்வெவராலும் எக்கவலத்தினும் பூசிக்கப்படும் ஸ்ரீ விசுவநாத மகாலிங்கப் பெருமானை தன்னகத்துக் கொண்டு தாயுள்ள காசிமுதலிய திருப்பெட்டை வீட்டை யுடைய ஆரியாவர்த்த புகழையியூயி ஆசாரத்தைத் தக்கினைதேசத்திலே புகுத்தி ஆரியாவர்த்த ஆசாரமே தக்கினை தேசத்தாராலும் பிரமணத்தோடு அக்கிரகித்த தக்கதென்ற ஏடுத்த விஷயம் ஸ்தாபிக்க மாட்டாது தோல்வித்தரணம் எய்திவிட்டார். இவர் விசுவநாதசுவாமி காசி கண்கை என்னும் முத்திரை தலத் தீர்த்தமுன்றையும் ஒருங்கு தக்கினைதேசம் அமைப்பாறு மாற்றிச் சிாட்டிக்க வல்லவாய்வி ஆரியாவர்த்த ஆசாரம் தக்கினை தேசத்தினும் கொண்டு சேரலாம்.

சுரு. ஒருவருக்குக் கணக்காம் ரூபக் கொண்டு வைசுசித்தாந்தசமயம் பற்றி யுள்ள செய்தி யைப்பற்றி; பிரச்சாரம் பூரிக்காதவர்கள் செய்து வருகிற மக்கு யான்மேல் அப்பிரச்சாரம் ஆகக் காங்குப் புரணை களிவே பெரியோர்கள் செய்தார் பூரித்தார் என்று பலதரம் பட்ட வழியிலே உணர்ந்த தினை ந பல மொழி களைக் கண்டே தாம் தினைத்தபடி பிரதிட்டா பூசாதினாலே யேவெறு இடம் பெறாமையினாலே! தமது புத்தகத்தை ஆறும் பிரிவில் அகப்பட்டுப்பற்றி நென்னும் அங்ககாரம் மகாரங்கள் கட்டப்பட்ட மகாரங்கள் ஆனந்த வணமாய் அருட்கண்கை யமுதா கிங்குச் சமீபித்ததாய், அங்க கார மகாரமற்ற பெரியோர் சிவன் முத்தர் ரேதிராட்டிப் பிரமணம் முறையி ஏவ்வெவராலும் எக்கவலத்தினும் பூசிக்கப்படும் ஸ்ரீ விசுவநாத மகாலிங்கப் பெருமானை தன்னகத்துக் கொண்டு தாயுள்ள காசிமுதலிய திருப்பெட்டை வீட்டை யுடைய ஆரியாவர்த்த புகழையியூயி ஆசாரத்தைத் தக்கினைதேசத்திலே புகுத்தி ஆரியாவர்த்த ஆசாரமே தக்கினை தேசத்தாராலும் பிரமணத்தோடு அக்கிரகித்த தக்கதென்ற ஏடுத்த விஷயம் ஸ்தாபிக்க மாட்டாது தோல்வித்தரணம் எய்திவிட்டார். இவர் விசுவநாதசுவாமி காசி கண்கை என்னும் முத்திரை தலத் தீர்த்தமுன்றையும் ஒருங்கு தக்கினைதேசம் அமைப்பாறு மாற்றிச் சிாட்டிக்க வல்லவாய்வி ஆரியாவர்த்த ஆசாரம் தக்கினை தேசத்தினும் கொண்டு சேரலாம்.

சுரு. ஒருவருக்குக் கணக்காம் ரூபக் கொண்டு வைசுசித்தாந்தசமயம் பற்றி யுள்ள செய்தி யைப்பற்றி; பிரச்சாரம் பூரிக்காதவர்கள் செய்து வருகிற மக்கு யான்மேல் அப்பிரச்சாரம் ஆகக் காங்குப் புரணை களிவே பெரியோர்கள் செய்தார் பூரித்தார் என்று பலதரம் பட்ட வழியிலே உணர்ந்த தினை ந பல மொழி களைக் கண்டே தாம் தினைத்தபடி பிரதிட்டா பூசாதினாலே யேவெறு இடம் பெறாமையினாலே! தமது புத்தகத்தை ஆறும் பிரிவில் அகப்பட்டுப்பற்றி நென்னும் அங்ககாரம் மகாரங்கள் கட்டப்பட்ட மகாரங்கள் ஆனந்த வணமாய் அருட்கண்கை யமுதா கிங்குச் சமீபித்ததாய், அங்க கார மகாரமற்ற பெரியோர் சிவன் முத்தர் ரேதிராட்டிப் பிரமணம் முறையி ஏவ்வெவராலும் எக்கவலத்தினும் பூசிக்கப்படும் ஸ்ரீ விசுவநாத மகாலிங்கப் பெருமானை தன்னகத்துக் கொண்டு தாயுள்ள காசிமுதலிய திருப்பெட்டை வீட்டை யுடைய ஆரியாவர்த்த புகழையியூயி ஆசாரத்தைத் தக்கினைதேசத்திலே புகுத்தி ஆரியாவர்த்த ஆசாரமே தக்கினை தேசத்தாராலும் பிரமணத்தோடு அக்கிரகித்த தக்கதென்ற ஏடுத்த விஷயம் ஸ்தாபிக்க மாட்டாது தோல்வித்தரணம் எய்திவிட்டார். இவர் விசுவநாதசுவாமி காசி கண்கை என்னும் முத்திரை தலத் தீர்த்தமுன்றையும் ஒருங்கு தக்கினைதேசம் அமைப்பாறு மாற்றிச் சிாட்டிக்க வல்லவாய்வி ஆரியாவர்த்த ஆசாரம் தக்கினை தேசத்தினும் கொண்டு சேரலாம்.

யான், மாலயன்னைக்குமேனாவைவர்த்தமய்யீர்த்து, மூலகாரணமாயின்று முத்திரையிமுத்திரையின்கு

என்னும் வாக்கினால் பலரும் குமாரனென்னும் பதத்தினைக் குக்குமாத்தந்ததை விட்டு எளிதாகிய சாமானிய அர்த்தத்தைக் கொண்டுவரப் பெறப்பட்டார் போல, சிவாகமோபதேசக்கிரமத்திலே அதிய யசம்பந்தத்தினுயிர்த்த திவ்யயாதிய சம்பந்தத்திற் சிறந்த திவ்ய சம்பந்தத்தினுயிர்த்த அந்தரண சம்பந்தத்திற் விசேஷித்த மகாசம்பந்தத்தைக் கடந்த பரசம்பந்தத்திற் உளையப்பிரதிவிமுதல் அகத்த மாயாதத்தவ மிதுதியாயுள்ள தத்தவ வசிகளுக்கு எட்டாது பிரணவர முதலாகிய விஞ்ஞான தேசுவரர்களுக்கு மட்டுமே அருளுகின்ற ஆசாமகனின் விசேஷ அபிதாரத்தத்தைத் துணிகாரமாய் கல்லகிரியர் வாயிலாக அநியலாற்றுவதா சாமானிய எளிய அமைதிக்குப் பொருள் கொள்ளாமாபென்க, வரும்.

சமராசாரம்.

காலினை—சென்ற வாரத்தில் உழவுக்கு வேண்டிய அளவு மழையெய்தி. உழவர்கள் வயிற்செய்கை எளி வறி முயற்சியாயிருக்கின்றார்கள். சிலபுகுகளில் செல்லத்தைத் வருகின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாண கரத்தாரம்—இவ்வூர் கொழுப்பு சிங்கப்பூர்முதலிய இடங்களிலேயும் பெருவியாபரம் நடவாற லூகாயினும், இங்குள்ள காட்டுக்கொட்டை நகரத்தார் ஹிந்து ஊழல்கூற கட்டடத்துக்கு எட்டு ரூபா உபகரித்தனர்.

சிவன் கோயில் புராணபடனம்—சென்ற புதவாரத்தன்று காட்டுக்கொட்டையாரது செலவில் இங்கு நடந்த பெரியபுராணபடனம் முடிந்தது. பின் அன்று திருவிளையாடற்புராணக் கொட்டுக்கப்பட்டது.

சிவன் கோயில் நன்னீர் ப்பக்கம் கிணறு—இக்கோயில் சநிதிக் கு வடபுறத்தி லிருக்கும் தன்னீர் ப்பக்கநகல் சநிதிக் அதன் உபயோகத்தக்காக மீட்டாய்க்கார ஸ்ரீ வை. வல்லியூரென்பவர் ஒரு கிணறு வெட்டுவித்த அதி தூதனமாகக் கட்டடவேலை நடத்தவிக்கின்றார். இதற்க்கு ரூபா வரையிற் செலவும்.

பிறந்த ஸ்ரீ. பெ. காராயண சாயிப்பிள்ளை—இவர் கொழும்பினின்றும் தமது சுற்றித்திரரைத் தரிசிக்க இங்கு வந்திருக்கின்றார். அதி சிக்கிரத்திற் காசிக் குப்பெய்மீள என்னையுக்கொடுக்கார்.

கொண்டகுட்டிலாசக் கண்டிராசு—உலூர் க்கந்தசுவாமிகோயில் நித்தோற்சுவத்திலன்று சுவாமிக்குத் தீர்த்தங்கொடுக்கு வேத்த, சில கண்டாளர் தல்கள் புயபலத்தைக் காட்டிமீ கோக்கமாகக் கண்டைதொடுத்த சண்டைசெய்ததினால் அகேசு பெண்களுக்கு மும்முத்ததனும் சண்டைகப்பட்டு அதிக துவலையைடைந்தார்கள். திருநந்தனவனம் இத்தந்தடர்க ளின் அக்கிரமத்தால் நாசமாயினும்.

தானவரவு—ஸ்ரீ. இ. யயிலவாசனப்பிள்ளை தமது இளைய புத்திரிக்கும் சு. பொன்னம்பலப்பிள்ளைக்கும் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை நடத்திய விவாகத்திற் வைசு. ப. சபைக்கு ஐந்து ரூபா தானிக்கப்பட்டனர். விவாகம் முன் நடந்தபைபோல மிகு சிறப்பாக தானங்கள் நடந்தது.

இன்னும், சாவகச்சேரி ஸ்ரீ. சநித்தம்பிப்பிள்ளை என்பவர் தமது பிரதானியை யுபகரிக்கியை நடத்தியபோது வைசு. ப. சபைக்கு ரூ. 5; திருக்கேடீச்சரத்தக்கு ரூ. 5-உ. தானிக்கப்பட்டனர்.

தாண்டிப்பகுட்டிக்கவர் கனவாசனப்பது மச்சுமாளினை—என்றவாறு தலமது மயக்கத்தால் சநிக்கிளில் கிண்டலைபவர் சிலர், தன்னறிவையும் ஒருகைத்தையும் சுற்றிற் கித்திக்காத தாமமை மதித்த; நல்வேளாறு கித்திப்பதிலேயே காலத்தைக் கழிக்கின்றார்கள், கல்லாச்செய்யும், கல்லிப்பத்தைய மிச்சுப்பவர் ஒருகாலத்து முய்யாருய்யார்.

நீசுச் செய்து—கவாலியிலிருந்து கொடுவார் நயது பத்திரிகையிற் பிரசுரிக்குமாறு, தமது சையொப்பக்காரி லொரு பிடிவிலுடைய காமமிட்ட கொடுக்கவும் அனுப்பினார். அதிற் சமுதயமுற்று அப்பிரபுவலியாரித்த விடத்துத் தாமவ்வாறாகிய சடிதமொன்று பெருவல்லியெனத் தெரிவித்தார். இது என்ன நீசுச் செய்து?

கடலிலுந்துக்கம்—மாநகற் கடலிலே கட்டுமாரகொண்டு மீன்பிடிக்கச் சென்ற இரு கத்தோலிக்குக் கரையார் வலை வீசியிட்டிக் கட்டுமாரத்திலே யே படுத்த தூங்குசுமயத்து, அந்தமாரக்கவாக வந்த புதைக்கப்பல் கட்டுமாரத்திலே மையதால் ஒருவன் கண்டுவாழ்த்த உயிர் துறச்சு, மற்றவன் காயப்பட்டு ஒருவாறு தப்பிச் கட்டுமாரமே புணையாகக்கொண்டி மித்தக்க மதுகாள் மீன்பிடிக்கச்சென்றவர் கண்டு கரைசேர்த்தார். மாண்டவன் பிடித்தமு மப்பபடலையிலே.

இரகூணிய சேனை—இங்கிருந்த இச்சேனை வீரரெருவர் போக அதன் தலைவனுயிருந்த வடத்து சத்த நாயக்கனொருவனும், சிலமகாசன்களின் முன் இரகூணிக்கப்பட்ட ஒரு பறங்கி கண்ணை பரிசுத்தாவியார்ப்போதும் கருப்பமுண்டாகியிருக்க, இம்மகாசன்களில் (யோசோப்பைப்பேல) அவனை அவன் உவெஸ்லியன் மிஷன் ஆயத்திலே ஒரு சமூகத்திற் கையெழுந்தான். கையெழுந்த பத்தாம் காளாகிய சென்ற குயிற்றுக்கிழமை இரவு ஆயிவாழ்ந்தவின் அச்சிக் அவதாரமாயிற்று. இப்பெண் சிஷும் உலகக்கூணை செய்யுமாறு இவருக்குத் தேவதூதர் செல்லிய விசுவசியம் பின் வெளிவெளர்ப்போலும். இச்சேனையில் சில பெரியமனுஷரும் கம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இனி இச்சேனையாரை விட்டிலிப்பவருக்கு எச்சரிக்கை.

வைசுசித்தாந்தசமயம்—நிதிசேவைப்படி புத்தகங்களை யிலே ஆகஸ்டுமீ 2000, சுவாமிநாதயின்னை என் பவாசல் சைவப்பாபப்ப பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத் தபாலாபிசை—இவ்வாபிசில் தபால் கொடுக்கும் சேவாசர்கள் முன் முன்றுபேர். இவர்கள் எண்ணப்பண்ணை, நல்லூர், பறங்கித்தெரு என்னும் மூன்று பகுதிகளுக்கும் மாற்றிமாறி கொடுத்தவர்கள். அவர்களே நீடிய அனுடவர்கள். இப்பொழுது அவர்களே இன்னுமிருவரைச் செய்து ஐந்து பேராகி முன்னையவரே மாற்றிக் கொடுக்குமாறு நீட்டித்திருக்கிறார்கள். அதுமுன் அச்சேவாசர்கள் ஐந்தாம் மாறம் முன் கொடுத்தவடத்துக்கு வரவேறினார்கள். அதுமுன் உரியவரைத் தெரியாமல் பலகடிதங்கள் மாற்றியும் தாமசப்பட்டும் கொடுப்பினர் என்று அறிந்த அனேசர் ஒரு விண்ணப்பம் கொழுப்புத் தபாலாபிசில் தலைவருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தும், இக்குறையை நீக்குவதற்கு ஒரு அனுபவமுடையவர்கள் ஒரு அல்லது ஒருவொருபகுதிக்கு ஒருவொருவரை யிடமிடத்து விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தாமசமின்றி அவரவரிடம் கொடுபடுமென்று நினைக்கிறோம்.

நிதித்தவருக் கந்தசுவாமிகோயிலும்—சென்ற புதன் கிழமையிலன்று நல்லூர் கந்தசுவாமிகோயிலிற் தேற்றுவதற்குப் பத்திரிகை செல்லும் வழிகளிலும் சேயிலுக்குச் சமீபத்திலும் கிதித்தவர்க் வந்தகின்று துண்டு பத்திரிகைகளை கொடுத்தனர். வலாங்காரமாக கொடுத்ததனால் வந்தகிளவர்கள் அவர்களுக்கு கொடுத்தி தெரிந்துவிட்டனர். அது கண்ட ஒருவர் கோபவெகக்கொண்டு சிலரையடிக்க யத்தனிக் குஞ்சுமயத்து, அக்குத் தனக்குப் பத்திரிகை கொடுத்தகின்று கிதித்துமகாண்டைசெய்யாரிற் சிலர் அவர் கோபத்தைக்கி அவருயிரை இரகூத்தவிட்டனர். அன்று கிதித்துவரக் கொடுத்த துண்டு பத்திரிகை சிலவற்றை சிழிப்பாதிருந்தார் யாவும் சிழிப்பட்டதாயின் அப்பத்திரிகைகள் பயனென்னே.

நிதித்தவர்களே, அன்று கிதித்துமகாண்டை சபையாகப் பத்திரிகை குச்சிமேயும் கொள்ளப்பட்டவரும், உல்கள் பத்திரிகை கிழிக்கப்பட்டும் காணாமென்கை: 'ஏந்தவியத்திற்றுச் செல்லாதிருக்கள்' என்ற உல்கள் கிழிக்காரின் வார்த்தையை என்மீறி நடக்கின்றார்கள். இனிமேலாவது அன்னியர்களுடைய கோயிலுற்சுவ தினங்களுக்குச் சென்று அவமானமடையா செய்திவிச்சாசாக, காயிப்படிச் சொன்னதனால் நீங்கள் ஒருவேளை செல்லினுக்கு செல்லீர்கள்.

புலவாசல்திரச்சுருக்கம்—அசினருத் விபெறும் வித்தியசாலையென்னும்—கம், கம், எ, அ-ம் தரங்களுக்கு குரியவிதமாக உலெவிலு. அ, கைசையை பின்பினை செய்து அச்சிட்டிருக்கிறார்.

மும் மணி மஞ்சரி—யாழ்ப்பாணத்து கவாலி ஸ்ரீ. மு. அப்பாத்தாரைப் பிள்ளை கல்லக் கப்பிரபணியர் சேரில் வெண்பா, கவித்தன விருத்தமென்னும் முப்பாவில் அந்தாதித்தொடையாகப்படி அச்சிடுவித்து வெளிப்படுத்தினர். விஷ சதம், சு. அனுப்பிய பிரதிகைய மச்சிடுவடனேற்றினும்.

வீட்டுரிதல்—கொழும்புத்தறைபிலே இத்தயிர் குவ. இரவு விடிய இரண்டு நாழிகையளவில் ஸ்ரீ. இராமலியல் உபாத்தியாயருடைய வீட்டுக்கு யாரோ வம்பர் கொடுப்பு வைத்தவிட்டனர். அங்குள்ளவர்களுடனே விழித்துக்கொண்டபடியால் அதிசேதமுண்டாகவில்லை. சில தினத்தின்பின் அவர் வளவிவள்ள தென்னெ யொன்றில் இடிவழிச் சில தென்னைகளும் பிறவுவகூறின. இவை இவரை கட்டகால் கிணைப்பேலும்.

இத்தக்கனைக் கிதித்தவராக்கப் பாதிரிமாருக்கு மன்மதமும் அவன்றையாகிய இலக்குமியுமே தனைசெய்கிறார்சொன்ன ஒருவர் எழுதுகிறார்.

இத்தியாலினின்று இக்கிளவர்க்குப் போன ஒருவன் சிலமகாசன்களுக்கு முன் அக்கே ஒருவருடைய கண்ணுக்கு வைத்தியஞ் செய்ததற்காகக் கோட்டார் கைப்பட்டு அடைந்த சிணை ஒருவரைக்குத் தெரியும். வண்ணப்பண்ணையினுள் ஒருவருடைய கண்ணுக்கு வைத்தியஞ் செய்த மாணிப்பய வைத்தியரைச் சிக்கிக்க ஒருவருமில்லையா.

சென்னை "டைம்ஸ்"—அங்கிலேயராகிய இப்பத்திரிகைத் தலைவர், ஐரோப்பர், அமரிக்கா முதலிய தேசக்களெக்குள்ளாவர் இத்துக்களையே தாரத்தமயத்தில் மேகக்கொண்டனர் என்று கூறியிருக்கின்றார். சர்மயமே தலையெடுக்குன்றி ஏனைய கட்டுரிச்சமயங்கள் மாரிகலால் துண்டாகுத் தம்பலப்பூச்சிபொலியித்தவிடுமெனவாயி.

வங்காளத்த P. N. க்கிரவர்கி யென்பவர், இந்தியகதேசிகளின் கிதித்தவரானவரை பெருந்தொகையான குடிவெறி காரென்று சொல்லுகிறார்.

தான்தோன்றி யிஸ்வரன் கோயில்—முல்லைத்திவைச் சார்த்த ஒட்டிக்கொண்ட என் வழக்கும் "வேகாலனத்தத் தான்தோன்றி கல்வாசல் கோயில் இவ்வகையினுள் புராதன ஆலயங்களிலொன்று. இக்கே முந்தகரையி விக்சம் கட்டி. இப்பெருமானுக்குச் சிறுதரகர் காலத்தொடங்கி இதுகாறும் இயன்றவையித்திய கையித்திகள் நடந்ததென்றுகின்றன. அவ்வகையத்தி சிவப்பகுதியான திருப்பணியின் பழக்கத்திலுக்கின்றன. அதைப் புத்தக்குவித்தற்குப் பெரும்பொருள் வேண்டியிருக்கின்றன. அதன் ஆஸ்தினை விற்றுத் திருப்பணியை முடிப்பின் பின் சித்திய கையித்திக் களுக்கு முட்டிண்டாகும். ஆதலால், வைசாபிமாணிக்பே, அப்பொழுது அத்திருப்பணியை கிறைவேற்றுவது முல்லைத்திவுச் சைவாபிமாணியை ஸ்ரீ. கு. உ. தம்பையாமுதலியார் கையித்தியிருக்கிறார். ஏனைய சைவாபிமாணியை மிகவுக்கு இது சமயத்தில் உதவி செய்தவர்களாயின் கூடிய சீக்கிரத்துத் திருப்பணியை முற்றிக்கும்பாபிஷேகமுக்கு செய்த பெருமானார் திருவருன்பெற் துய்யலாமென்று. ஓர் சைவாபிமாணி.

"கோலமாமஞ்சுரைதன்னிர்குலவியமுரார்ந்தனைப், பாலனென்றிருந்தேன்காட்டிபிரிவையுணர்ந்திலே

Missionary friends would, "heathen" teachers in the English School at Vannarponnai under that Mission, and that the appointment of one of them, a few months ago, under circumstances not at all creditable to the Mission, was proclaimed at the time by Missionary agents with great flourish of trumpets. It could hardly be imagined that the reverend gentleman who made the statements above quoted from the report under notice and published them to the world, would have, before the ink with which that report was written had become dry, specially selected a "heathen" to be the principal teacher of one of his English Schools here. We would warn the "heathen" teachers employed in the Wesleyan Mission Schools that their position, in the face of the statements in question, is not at all secure, and that they may at any moment be thrown overboard, as others had been previously, when the object for which their services were secured has been attained. It is an article of faith with these Christian Missionaries that the end will justify the means.

It is not again true that the vast majority of the so-called opposition schools have been started by the "heathen" teachers turned out of the Mission Schools in order to eke out a living for themselves. Their establishment has been due solely to a revival of religious feeling on the part of the Saivite community, which is admitted, though grudgingly, even in the report under notice. They cannot be blamed for making an organised effort to see their children educated in their own schools, and not in those of the Missionaries which have been started chiefly, if not solely, with the object of proselytizing the "heathens." The people of Jaffna have been long subjected to Missionary tyranny in the matter of education. As long as there was no Government school here, and as long as the Hindu community were powerless to take care of their own interests, so long the Missionaries had their own way and subjected the Hindu children attending their schools to all manner of religious intolerance and indignities. Times have, however, changed. There have sprung up during the last few years nearly 80 schools under Saivite agencies, of which 27 are in the receipt of Government grant in-aid. A just and impartial Government cannot withhold its support to schools established under these circumstances. In spite of the Quarter Mile Clause and other contrivances which have been brought into requisition in support of the Mission cause, the number of Saivite Schools continues to increase here, at the expense of the Christian schools. This shows that the mission of these Missionaries is not the success which they want their employers to believe. In sending Missionaries to India and Ceylon, in the beginning of this century, the Home Societies would have hoped to see the whole population of these countries converted to Christianity, before the century is out. But instead of that being the case, the close of the nineteenth century sees a great revival of Hinduism and Buddhism, which even these Missionaries cannot deny and which they do admit, though, as is naturally to be expected of them, in a half-hearted manner.

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—We have had refreshing showers of rain since our last issue. They were very timely for sowing, and the farmers are very busy in the fields.

The Government Agent—Mr Twynam has not yet arrived here from Colombo. He is in the Mannar District.

The Jaffna Police Court—Mr Constantine, our Police Magistrate, will leave here for his new station on the 13th Instant. It is a great pity that he should be ordered by Government to another station, just as he was becoming thoroughly acquainted with the criminal section of our community. Since late he has been a terror to evil-doers, and we would have wished, if His Excellency, the Governor had allowed him to remain at Jaffna for some time longer. It has been always our misfortune, to lose our Magistrates just as they had gained experience of the place and the people. Mr. Constantine has been a very popular Magistrate, and his conscientious and impartial discharge of his duties is very much appreciated by the Bar and the public.

A plucky Jaffnese—We have to welcome back to Jaffna Mr. M. Mailvaganam of Chulipuram after an absence of seventeen years, five of which he spent in Australia and ten at Bankoek the capital of Siam. He had extensive Railway contracts in both the places. To Australia he had been with four hundred coolies under his command, all natives, and he was very

successful in his enterprise. He is very much pleased with the treatment he received at the hands of the Colonists in Australia. We commend his pluck and enterprise and hope that others will follow his example.

The Strike among Boatmen at Kaits—No understanding has been yet come to between the boatmen and the Chetties. The Officers of the Customs at Kaits have an easy time of it, having little or no work to do, and hundreds of boatmen and coolies have been during the last two months thrown out of employment and must suffer greatly from want. The boatmen would have, it is said, long ago come to some understanding with the Chetties if not for the evil advice of some designing persons. With the approach of the winter season matters must soon come to a crisis, during that season the Chetties cannot load their goods from Kangasanturai as they do now, but must do it at Kaits. It is their intention, we understand, if the boatmen will not consent to the increased rate for the benefit of their temple, to start a boat company of their own and carry on their shipping business. We earnestly hope, however, that, in the interest of both parties, some amicable settlement will be soon effected. There is also some talk of the dispute being settled by arbitration.

The Chulipuram Riot Case—The famous case of unlawful assembly mischief and theft from a dwelling house brought against the Vellales of Chulipuram on the complaint of certain Nalavas of that village with respect to the tying of white cloth came on for trial before Mr de Livera our District Judge to-day. As there were 18 accused in the case there were two indictments, one against the first ten and the other against the remaining eight. After the first indictment had been read and the accused had claimed to be tried, the learned District Judge intimated to the Crown Proctor and to the Counsel for the accused that the offences of unlawful assembly and mischief should be tried by Police Court only and that the District Court had no jurisdiction to try those offences. After some argument he ruled that he would not allow evidence to be adduced by the prosecution with respect to those offences. The Crown Proctor then called the evidence he had to prove the charge of theft from a dwelling house, and after four witnesses had been examined the learned District Judge without calling upon the accused for their defence acquitted them of the charge. As the Crown Proctor desired to have the opinion of the Attorney-General on the ruling of the District Judge with regard to the charges of unlawful assembly and mischief the District Judge allowed the case as against the other accused to stand postponed until the 8th of October. These cases created considerable sensation in the place and the court was crowded during the trial.

The Nellore Kandaswamy Temple—There was some scuffle in this Temple on the last day of the festival between some youngmen of Vannarponnai and Kocuvil. It was, however, promptly put down, and nothing serious occurred. But the affair has been magnified into a serious riot in a telegram sent from here to the Ceylon Independent by some one who wants to be an alarmist.

Personal—Mr. Proctor Narayanaswamy of Colombo is in Jaffna with his family. He intends leaving here for India on a short trip.

—Mr. Cameron Smith, the Ceylon Agent of the Oriental Life Assurance Company was here lately with a view to extend the business of the Company.

—Mr. Proctor Canagaretnam of Trincomalee has come down here for a change with his family and is residing with his cousin Mr. Advocate Allegakoen.

—Mr. C. Ponniah, Salt-Storekeeper of Batticaloa, has arrived at Vathiry his native place, on a visit to his friends and relations.

Matrimonial—The marriage of Mr. Wilson Kock with Miss Elizabeth Toussaint, daughter of the late Mr. John Toussaint is fixed for the 12th September. Invitations are already out to a very large number of their friends.

—The marriage of Mr. M. S. Ramalingam brother Mr. M. S. Nagalingam and Chief clerk, Minor Courts, Matale, with Miss Seenitambay the daughter of Mr. Seenitambay ex-notary of Kurambagaddy was celebrated to day.

—The marriage of Miss Mailvaganam, third daughter of Mr. R. Mailvaganam of Vannarponnai with Mr. S. Ponnampalam, took place at the bride's house on the 31st Ultimo.

The Hindu High School—In addition to the sum of nearly Rs. 3000 subscribed by the Nagarams at

Colombo, Kandy, and Galle, the Nagaram of the Nattucottai Chetties of Jaffna have voted the sum of seven hundred and Fifty Rupees for the Hindu High School. The Siva Paribalasa Sabai should be congratulated on this liberal donation. When the Chetties have contributed such a large sum it must be evident that they have confidence in the undertaking of the Sabai. The spacious Hall of the Hindu High School cannot be completed before the end of this month as was hoped by the Committee, on account of the recent rains. This has been a great disappointment to the Committee and to the well-wishers of the school. It is however hoped that the building will be completed before the end of next month.

—Mr. Leembruggen, the Provincial Inspector of schools has not returned to Jaffna as yet from his inspection tour in the Eastern Province.

Acknowledgment—We have to acknowledge with thanks the several Administration Reports and Sessional papers issued by Government.

—We have to acknowledge with thanks the receipt of the July number of the Jaffna College Miscellany.

CORRESPONDENCE.

ARE THE HINDUS CHRISTIANS!

The "Morning Star" of the 16th August has an article on this subject. It is founded on Dr. Paily And's lecture on the same subject. The "Morning Star" notices twelve points about the Purusha as described in the Hindu scriptures and after a little bit of reasoning, says, "We should like to know what answer would be given by expounders of modern Hindum." The answer is briefly this:—Christians are fond of confounding the essences of the Vedas contained in the Upanishads from which twelve broken passages have been taken and mistranslated in the "Morning Star," with the symbolical principles of the Avatars of Vishnu. It may be that God should have revealed himself in various forms, in various countries and at various times. The Hindus do not and will not deny that Christianity embodies some truths. But let it be understood that they are only some of the truths of God-head and its relations to mankind and these some do not form even the essentials of a true doctrine of God-head. What God was, is and will be what he has suffered for mankind and what he will here after do for mankind do not form a complete religion. These points, however, Christianity has tried to explain to a very great extent. But with the other side of the question, what man was, is, and will be what his motives for action are, what the ways to correct himself, and to attain God's grace, what his punishments shall be if he should neglect to follow in these paths, these, Christianity has failed satisfactorily to explain. Christ died for mankind and all mankind can exonerate itself by repentance. This is the doctrine of Christianity which is as different from Hinduism modern or ancient which says that on man's action alone depend his merits and punishments as chalk from cheese. *Repentance*, a vague word within the mazy gaberdeens of which those that delight in sinning find a safe refuge.

First when shall a man repent, how is he to repent; in fact what is repentance? Does not Christianity say that to kill a cow and to eat it is not a sin! On the other hand Hinduism considers it a sin. The Christian considering it not a sin need not and will not repent for it. Yet "the Morning Star" will not find any difference between Christians and Hindus. "Hurt" says the one and "Hurt not" says the other, and yet the missionary finds a concord in this discord.

Again, we see that in very many cases, repentance is always attained by external force. A drunkard does not find his way to repentance till after he is implicated in a criminal case and stands before a Judge condemned as a felon and sentenced as such. Repentance seems therefore possible only in prisons, and when the prisoner is out of jail, out goes his feeling of repentance and in comes his old way of thinking when he sees his former associates. Such a man according to the Christian is therefore saved and not saved.

Our object here is not to dilate upon the doctrines of the two religions and we have shewn enough to disprove the statement that "The Hindus are Christians in a corrupted form" as the Missionary will have it. We only request the missionary will not make such hazardous statements and creep into a sin for which he will not repent and from which consistently with his doctrine, he will not be saved.

A. B. C.